

[Grethe Philip.]

havn, muligvis Høje-Tåstrup, og at den videre udbygning på længere sigt skal foregå dér.

Det er jo i øvrigt et spørgsmål, hvor megen vægt man skal lægge på, at Københavns universitet mest muligt ligger geografisk samlet. Fra gammel tid er vi vant til at se de fordele, der kan ligge i, at fakulteterne, det vil sige lærere og studenter fra forskellige fagområder, har deres arbejdsplads ganske nær hinanden og derved også har bedre muligheder for at udveksle faglige synspunkter og erfaringer.

Måske er dette ikke så relevant mere, når tallene for såvel studenter som lærere er blevet så store, som det nu er tilfældet. Universitetet er ikke mere én stor familie på tværs af faggrænserne. Desuden er det jo et spørgsmål, om mange af de faglige kontaktlinjer ikke oftere går på tværs mellem de højere læreanstalter end fra fakultet til fakultet. F. eks. er den faglige tilknytning mellem universitetsøkonomer og elever på Handelshøjskolen uomtvistelig meget større end mellem økonomer og f. eks. teologer. Dette bør også tages med i overvejelserne om fordele og ulemper ved en geografisk samling til noget, der med tiden kan blive en slags mammutuniversitet.

Spørgsmålet om administrationen af Københavns universitet har nylig været fremme i offentlighedens søgelys, og der har været tale om en kanslerstilling. Uden at jeg på nogen måde vil tage stilling til dette spørgsmål, vil jeg gerne pege på, at så vidt jeg kan se, er det, der først og fremmest tiltrænges, en styrkelse af administrationen ude i de enkelte centre. Specielt trænger administrationen ved Københavns universitet til snarest muligt at få en ansigtsløftning, og det må ske, inden administrationen helt er rendt over ende af den fremstormende studentertilgang. At der så desuden er brug for en koordination de højere læreanstalter imellem, er vel hævet over enhver tvivl. Men denne side af sagen kan måske klares ved et styrket rektorkollegium.

Medicinernes aktioner for at afbøde de uhyre vanskeligheder ved at afvikle undervisningen på en acceptabel måde er blevet meget omtalt. Det er forkert, sådan som det også klart fremgår af ministerens svar på det af hr. Gottschalck-Hansen tidligere

stillede skriftlige spørgsmål til ministeren, hvis offentligheden får det indtryk, at der ikke er gjort noget for medicinerne; det er der. Men det gælder både for dette studium og for studerende og lærere ved andre studieretninger, at presset er overordentlig stort og arbejdsvilkårene derfor urimelig dårlige. Vi må derfor snarest i gang med en mere langsigtet planlægning og med løsninger både for Københavns universitet og for den højere uddannelse som helhed.

Diderichsen: Med hensyn til ændringer i studiestrukturen ved universiteterne vil jeg gerne sige, at jeg i det væsentlige er enig med hr. Morten Lange, uden at jeg dog vil nægte, at der kan foretages afkortninger i form af koncentrationer af studiet inden for visse fag.

I øvrigt skal jeg uden at ville forklejne vanskelighederne, som de findes i Århus — og også i Odense, omend af en noget anden art — koncentrere mig om Københavns universitet, fordi ganske simpelt Københavns universitet er det mest forsømte og har de alvorligste lokale problemer og det stærkeste studenternespres. Det er derfor glædeligt, at det foreliggende lovforslag nævner Københavns universitet som det første, der omfattes af planlægningen af de højere uddannelsescentres udbygning. Denne del af udbygningen må ske hurtigst muligt, og den kan ske hurtigt, fordi tidspunktet må være inde til at træffe en beslutning. Denne beslutning er ganske vist svær at træffe, men folketinget har jo intet brev på at skulle slippe for det svære.

Jeg skal prøve på i nogle forholdsvis få sætninger at samle nogle hovedlinjer i mit syn på sagen. Lad mig forudskikke den bemærkning, at jeg ikke er ganske uvildig, for jeg taler jo, når jeg taler om Københavns universitet, om min egen arbejdsplads, som jeg omfatter med stor hengivenhed og ærbødighed. Dog tror jeg, at de synspunkter, som jeg vil fremføre, er tilstrækkelig objektive til, at de kan få adgang til debatten.

Københavns universitet er ikke sig selv uden sin ærværdige historie, uden den lange række af teologer, humanister og naturforskere, som med den største hæder har indskrevet Danmarks navn og deres egne navne i den menneskelige ånds historie. Staden